

w trybie określonym przepisami niniejszego zarządzenia, nowych członków komisji odwoławczej w miejsce członków odwołanych.

§ 7. 1. Członkowie komisji odwoławczej powinni w czasie pełnienia swych czynności przestrzegać obowiązujących przepisów podatkowych, realizować zasady sprawiedliwości społecznej, postępować bezstronnie bez względu na osobę podatnika i według najlepszej wiedzy i sumienia oraz zachować w tajemnicy przebieg obrad, jak również stosunki podatnika i osób trzecich, o których powzięli wiadomość w związku z piastowaniem mandatu. Zachowanie tajemnicy obowiązuje również po ustaniu mandatu.

2. Członkowie komisji odwoławczej, nie będący pracownikami państwowymi, obowiązani są na wstępie objęcia swych czynności złożyć następujące przyrzeczenie:

„Świadom wagi moich słów przyrzekam uroczyście, że w czasie pełnienia czynności członka Komisji Odwoławczej postępować będę w myśl przepisów prawa bezstronnie i według najlepszej wiedzy i sumienia realizować będę zasady sprawiedliwości społecznej w myśl założeń Państwa Ludowego oraz, że wszystko to, co dojdzie do mej wiadomości w związku z pełnieniem mandatu członka Komisji, a w szczególności wiadomości o przebiegu obrad i o stosunkach podatników, zachowam w tajemnicy również po ustaniu mandatu. Nie będę się uchylać od udziału w posiedzeniach Komisji Odwoławczej bez przyczyn, które by usprawiedliwiały mą nieobecność na posiedzeniu Komisji“.

3. Przyrzeczenie odbiera przewodniczący prezydium wojewódzkiej rady narodowej lub w jego zastępstwie przewodniczący komisji odwoławczej. O złożeniu przyrzeczenia sporządza się protokół.

§ 8. Członek powinien opuścić posiedzenie komisji lub zespołu na czas narady i powzięcia uchwały, gdy na posiedzeniu jest rozpatrywana sprawa opodatkowania jego samego lub osoby, z którą pozostaje w stosunku małżeństwa, pokrewieństwa i powinowactwa w linii prostej, w stosunku pokrewieństwa w linii bocznej do czwartego stopnia, a powinowactwa w linii bocznej do drugiego stopnia, lub też w stosunku przysposobienia, opieki lub kurateli, jak również jeżeli rozpatrywana jest sprawa kogokolwiek, którego jest przedstawicielem ustawowym lub pełnomocnikiem, jeżeli jest współwłaścicielem lub udziałowcem przedsiębiorstwa, dla którego komisja lub zespół określa podatek, wreszcie jeżeli rozpatrywana jest sprawa kogokolwiek, z kim pozostaje w takim stosunku prawnym, że wynik uchwały może odziaływać na jego prawa lub obowiązki.

§ 9. 1. Komisja odwoławcza obraduje i orzeka bądź w pełnym składzie (§ 2), bądź w zespołach złożonych z przewodniczącego i 6 członków.

2. Przewodniczący komisji ustala ilość zespołów oraz właściwość każdego zespołu i przydział członków komisji do zespołu.

3. Przewodniczący komisji odwoławczej decyduje,

które sprawy podlegają rozpatrzeniu przez komisję odwoławczą w pełnym składzie, a które — rozpatrzeniu przez zespoły komisji odwoławczej, zwołuje komisje lub poszczególne zespoły, kieruje ich czynnościami i czuwa nad prawidłowym stosowaniem obowiązujących przepisów podatkowych. Jeżeli komisji lub zespołowi komisji przewodniczy zastępca przewodniczącego komisji odwoławczej, obowiązek kierowania jej czynnościami i czuwania nad prawidłowym stosowaniem przepisów podatkowych spoczywa na tym zastępcy.

4. Zwołanie następuje przez zawiadomienie w odpowiednim czasie członków komisji lub zespołu o dniu, godzinie i miejscu posiedzenia.

5. O niemożności przybycia na posiedzenie członek komisji lub zespołu jest obowiązany bezzwłocznie po otrzymaniu zawiadomienia powiadomić przewodniczącego.

§ 10. 1. Przed rozpoczęciem obrad przewodniczący ustala, czy ilość przybyłych członków jest wystarczająca do powzięcia uchwał.

2. Do ważności uchwał komisji potrzebna jest obecność przewodniczącego lub jego zastępcy oraz co najmniej 12 członków, a do ważności uchwał zespołu — obecność przewodniczącego lub jego zastępcy oraz co najmniej 2 członków.

3. Obrady są tajne.

§ 11. 1. Uchwały w komisji lub zespołach zapadają bezwzględna większością głosów osób biorących udział w głosowaniu; przewodniczący nie głosuje lecz jedynie rozstrzyga w razie równości głosów.

2. Jeżeli przy głosowaniu nad wysokością pewnej liczby nie można osiągnąć bezwzględnej większości głosów, wówczas głosy oddane na liczbę najniekorzystniejszą dla podatnika należy doliczać do głosów, które padły na najbliższe korzystniejsze dla podatnika liczby dopóty, aż osiągnie się bezwzględną większość.

§ 12. Komisje odwoławcze w pełnym składzie opiniują opracowane przez wydziały finansowe projekty norm szacunkowych, mających służyć do ustalenia podstawy opodatkowania w drodze oszacowania.

§ 13. 1. Z obrad i uchwał komisji i zespołu sporządza się protokoły, które podpisują przewodniczący i przynajmniej 2 członków będących na posiedzeniu oraz pracownik wydziału finansowego prowadzący protokoły.

2. Do referowania spraw w komisji lub w zespołach i do prowadzenia protokołu są powołani pracownicy wydziału finansowego.

§ 14. Prezydium wojewódzkich rad narodowych powołają po raz pierwszy komisje odwoławcze w trybie niniejszego zarządzenia w terminie trzytygodniowym od dnia ogłoszenia niniejszego zarządzenia.

§ 15. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Finansów: *K. Dąbrowski*

341

ZARZĄDZENIE MINISTRA HANDLU WEWNĘTRZNEGO

z dnia 15 grudnia 1950 r.

w sprawie wprowadzenia receptury potraw i planowości produkcji w zakładach żywienia zbiorowego.

W wykonaniu uchwały Prezydium Rządu z dnia 8 listopada 1950 r. w sprawie usprawnienia gospodarki społecznej w dziedzinie żywienia zbiorowego (Monitor Polski Nr A-123, poz. 1527) zarządza się, co następuje:

§ 1. Wprowadza się jako obowiązującą we wszystkich zakładach żywienia zbiorowego o charakterze restauracji, jadalni i barów produkujących dania obiadowe, dania barowe i dania z karty — recepturę potraw.

Receptury potraw wydawane będą przez Ministerstwo Handlu Wewnętrznego osobno.

Wydanie receptury potraw podane będzie do wiadomości publicznej przez obwieszczenie Ministra Handlu Wewnętrznego w Monitorze Polskim.

§ 2. Upoważnia się prezydium (wydziały handlu) wojewódzkich rad narodowych do uzupełniania rejestru receptury potrawami regionalnymi na wniosek terenowych przedsiębiorstw żywienia zbiorowego uzgodniony z komisją cennikową.

§ 3. Zobowiązuje się zakłady żywienia zbiorowego do planowania jadłospisów z końcem każdego tygodnia na tydzień następny. W planie należy uwzględnić wyłącznie produkcję potraw o ustalonej recepturze.

§ 4. Planowe jadłospisy powinny obejmować nazwy potraw (dań) na każdy dzień tygodnia, ilość porcji, ilość surowca niezbędnego do produkcji oraz koszt surowca. Tygodniowe jadłospisy stanowiąc mają podstawę zapotrzebowania surowców.

§ 5. Zobowiązuje się centrale zaopatrujące zakłady żywienia zbiorowego w artykuły żywnościowe do ich zaopatrywania w pierwszej kolejności oraz według złożonych zapotrzebowań.

§ 6. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą obowiązującą od dnia 15 grudnia 1950 r.

Minister Handlu Wewnętrznego: *T. Dietrich*

342

ZARZĄDZENIE MINISTRA HANDLU WEWNĘTRZNEGO

z dnia 10 marca 1951 r.

w sprawie wprowadzenia receptury potraw i planowości produkcji w stołówkach pracowniczych i akademickich.

Na podstawie § 7 uchwały Prezydium Rządu z dnia 21 lutego 1951 r. w sprawie zasad prowadzenia stołówek pracowniczych i tworzenia oddziałów zaopatrzenia robotniczego (Monitor Polski Nr A-19, poz. 246) zarządza się, co następuje:

§ 1. Wprowadza się jako obowiązującą we wszystkich stołówkach pracowniczych i akademickich recepturę potraw.

Receptury potraw dla stołówek pracowniczych i akademickich wydawane będą przez Ministerstwo Handlu Wewnętrznego osobno.

Wydanie receptury potraw podane będzie do wiadomości publicznej przez obwieszczenie Ministra Handlu Wewnętrznego w Monitorze Polskim.

§ 2. Zobowiązuje się kierownictwo stołówek do planowania jadłospisów z końcem każdego tygodnia na tydzień następny. W planie należy uwzględnić wyłącznie produkcję potraw o ustalonej recepturze.

§ 3. Planowe jadłospisy powinny obejmować nazwy potraw (dań) na każdy dzień tygodnia, ilość porcji, ilość surowca niezbędnego do produkcji oraz koszt surowca. Tygodniowe jadłospisy stanowiąc mają podstawę zapotrzebowania surowców.

§ 4. Zobowiązuje się centrale zaopatrujące stołówki w artykuły żywnościowe do ich zaopatrywania w pierwszej kolejności według złożonych zapotrzebowań.

Minister Handlu Wewnętrznego: *T. Dietrich*

343

ZARZĄDZENIE MINISTRA BUDOWNICTWA MIAST I OSIEDLI

z dnia 19 marca 1951 r.

w sprawie zastępstwa sądowego przez Prokuratorów Generalną Rzeczypospolitej Polskiej przedsiębiorstw państwowych podległych Ministrowi Budownictwa Miast i Osiedli.

Na podstawie art. 22 dekretu z dnia 26 października 1950 r. o przedsiębiorstwach państwowych (Dz. U. R. P. Nr 49, poz. 439) zarządza się, co następuje:

§ 1. Zleca się Prokuratorii Generalnej Rzeczypospolitej Polskiej zastępstwo sądowe w odniesieniu do wszystkich spraw przedsiębiorstw państwowych, pod-

ległych Ministrowi Budownictwa Miast i Osiedli, zarówno już istniejących jak i tych, które w przyszłości będą utworzone.

§ 2. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Budownictwa Miast i Osiedli: *R. Piotrowski*

344

OBWIESZCZENIE PREZESA RADY MINISTRÓW

z dnia 17 marca 1951 r.

w sprawie ogłoszenia statutu Instytutu Dermatologii i Wenerologii.

Na podstawie § 7 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 10 marca 1951 r. w sprawie utworzenia Instytutu Dermatologii i Wenerologii (Dz. U. R. P. Nr 15, poz. 121)

ogłasza się w załączeniu statut Instytutu Dermatologii i Wenerologii.

Prezes Rady Ministrów: *J. Cyrankiewicz*

Załącznik do obwieszczenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 17 marca 1951 r. (poz. 344).

STATUT INSTYTUTU DERMATOLOGII i WENEROLOGII

§ 1. 1. Instytut Dermatologii i Wenerologii, zwany w dalszych postanowieniach „Instytutem”, działa na pod-

stawie rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 10 marca 1951 r. w sprawie utworzenia Instytutu Dermatologii